

El quart germà: Capítol II

Un relat de: [Egundoko](#)

Situats cadascun en una de les quatre cantonades del terreny, es va donar la senyal d'inici del combat. Valkirian el bard va treure la seva guitarra de fusta en forma de drac i va tocar una virtuosa cançó de combat que infongué valor i energia als acabats de conèixer Entälion i Egundoko. Tan aviat com Egundoko va veure que Entälion arquejava la corda del seu arc en direcció al guàrdia que tenia més a prop, ell es va llençar corrent amb ímpetu i amb l'urgosh per davant cap a l'altre guàrdia. Aquest no va saber com esquivar el cop de destrat, potser per l'alçada des de la que li venia, o potser per la sorpresa de la velocitat amb què avançava, doncs no és freqüent veure un nan amb l'agilitat que li donava el seu entrenament en la barbàrie. Tal com Egundoko havia colpejat les costelles esquerres del guàrdia amb la seva arma preferida, no va poder evitar el tall que ell li va ocasionar amb la seva espasa a l'espatlla. No va tardar, però, a reaccionar, i alçant de nou l'arma marcial, emocionat per la melodia sonant, va provocar-li un tall profund en una cama, que el va fer caure a terra, totalment incapaç d'incorporar-se i quasi inconscient.

Un cop d'ull ràpid, mentre els clergues retiraven el camaferit, va servir per veure que Entälion estava en seriosos problemes. El guàrdia, amb una fletxa clavada a l'escut i una altra a l'avantbraç que el portava, se li havia plantat davant i el seu arc perdia eficàcia a curta distància. Es va acostar poc a poc a la disputa, preguntant-se a qui havia d'ajudar a passar a la següent fase. Al mateix moment que va pensar d'estabornir l'arquer elf per evitar haver de trobar-se amb les seves gràcils fletxes més endavant, el guàrdia va brandar l'espasa amb tanta energia incontrolada cap al seu pit, que li va malmetre letalment tots els òrgans vitals. Els ulls van quedar-li mirant l'infinit, i el seu cos, fred i inert... Reivax i Ragnarok, els seus suposats amics, van saltar al terreny mentre el guàrdia l'abandonava, astorat pel que acabava de fer i per eliminar-se a ell mateix del torneig.

-Maledicció! - va esclatar Reivax, el túnica negra. - El nostre àgil arquer ha caigut en la participació d'un simple torneig! Després de tantes aventures... No ho podem permetre! Egundoko, tu ets fort, ajuda'm a dipositar el cos en un lloc sec i fresc per conservar-lo, més endavant intentarem usar màgies per tornar-lo entre nosaltres.

Tal com li havia dit, el va agafar i el va dur on eren els clergues, que van guardar el cos a l'ombra i van guarir el nan de les ferides del combat.

-La tristesa envaeix ara el terreny i les amistats del caigut: Entälion, el gràcil arquer elf... de ben segur les seves aventures seran explicades per molts trobadors al llarg dels temps, però ara... ha deixat només la pena de la seva marxa. - De les grades se sentien lleugers murmuris i commoció. El poble volia veure espectacle, però la mort d'un guerrer tampoc no els divertia. - Malgrat els infortunis del torneig, aquest ha de prosseguir. Les quatre semifinals són aquí! Ragnarok s'enfrontarà amb un nou guàrdia, que s'ha ofert per incorporar-se ara al torneig, substituint la plaça buida que ha deixat l'eliminàtoria amb tres eliminats, de la qual només ha passat Egundoko, el nan bàrbar.

Ragnarok no creia que el guàrdia fos capaç de fer trontollar les seves possibilitats de guanyar el torneig, i menys ho mereixia si era company del que havia assassinat el seu amic. Ho va demostrar quan amb la seva poderosa espasa i un conjur per llençar flames a l'oponent, va aconseguir fer-lo caure a terra abatut, al límit de la vida i la mort, tal com havien de quedar els derrotats en aquell, cada cop més ferotge, torneig.

El següent combat va ser entre el paladí ros d'armadura blanca, Herbert Heim, i en Kûruz dec-Valdiwor. El combat va estar força igualat, fins que en Kûruz va eliminar el contrincant amb una estocada de la seva gran destrat de guerra.

-Kûruz dec-Valdiwor passa a la seminal! - Hi va haver certa decepció entre el públic, ja que el paladí era l'heroi local i el favorit a guanyar, però no comptaven amb la participació de forasters tant ben entrenats. - Tot seguit Egundoko s'enfrontarà, casualment, amb el mateix guàrdia que abans ha superat l'eliminàtoria juntament amb ell!

Un u contra u. Egundoko sabia que no podia fallar. Des d'una cantonada estant, es va mirar amb les celles arrufades el soldat armat que tenia a l'altre extrem, i es va llençar amb totes les seves energies contra ell. L'investida juntament amb el cop d'urgosh van desestabilitzar el soldat, però va aconseguir mantenir l'equilibri, i aprofitant que el nan havia baixat la guàrdia amb la corredissa, li va fer un tall amb l'espasa curta que brandava. El combat prosseguí uns minuts més, es notava que el nivell d'aquell guàrdia no era el dels anteriors, va aconseguir frenar alguns cops amb la seva espasa curta, i Egundoko també en va haver de frenar uns quants que se li dirigien amb força. Finalment, però, el fidel soldat de la ciutat no va aconseguir frenar l'ímpetu bàrbar que se li va llençar a sobre amb un cop final que el va deixar abatut, amb l'armadura esguerrada igual que les seves costelles. Egundoko ja es proclamava semifinalista, mentre, com de costum, la màgia divina dels encaputxats restaurava la consciència del derrotat.

Les arts màgiques del Mag Reivax, van ser suficients per deixar fora de combat a Viktor Hasselhof, que malgrat els seus esforços, per arribar a ferir-lo, el concert de flames, llamps de gebre, i màgies desconegudes van inutilitzar la seva espasa i la seva força. En Reivax es veia cansat després d'aquell combat. Ell sabia que la seva màgia era poderosa, però una espasa ben brandada prop seu podia ser molt perillosa, doncs no es podia dir que fos un home molt fornit.

-Les semifinals ja són aquí! Quatre valents mercenaris estrangers són els que hi ha arribat. - En detriment dels participants locals, aquell any el públic estava presenciant uns combats especials, que serien recordats com uns dels millors a la història de la ciutat. - Els quatre semifinalistes tenen nom! I són els següents: Ragnarok el druida semielf! Kûruz dec-Valdiwor el guerrer nan! Egundoko el nan bàrbar! I finalment, Reivax el mag de la túnica negra! Els dos primers poden sortir a combatre!

El nan semblava tenir clar que havia d'eliminar el druida que acabava de conèixer per arribar a la final, i el druida es va saber defensar prou bé amb la seva màgia i la seva espasa. Un llop acompanyava, en aquest combat, a Kûruz dec-Valdiwor, i el druida no va ser menys, invocant un Hipògrif que sobre el camp de combat resultava espectacular. L'animal, amb el cos robust del cavall que és per darrera, amb el cap, i les grapes davanteres i les ales d'una gran àguila blanca, creava un efecte totalment fantàstic a l'escenari. L'estratègia del nan va ser clara, mentre el seu fidel llop distreia l'Hipògrif, Kûruz va acorralar el druida Ragnarok en una cantonada del terreny de joc, des d'on les seves poderoses armes van colpejar les unes amb les altres fortament fins que la contundent Gran Destral va fer caure Ragnarok sobre la seva pròpia sang, i alhora l'Hipògrif va desaparèixer amb la seva derrota. El públic va alçar-se davant l'espectacle presenciat per aquells dos aguerrits participants, s'entusiasmava amb cada cop, cada esquiva, i cada sortilegi d'ambdós.

Era el torn de que Egundoko lluités amb Reivax, el mag. Als nans mai els ha agradat la màgia, i menys encara en estat pur. Aquell prometia ser un combat interessant, doncs l'un era un lluitador cos a cos preparat per aguantar els més valents lluitadors armats, mentre que l'altre era un esquifit humà especialitzat en la màgia per defensar el seu dèbil cos. El combat, però, va ser més curt del que s'esperava. Només començar, Reivax va pronunciar unes paraules inintel·ligibles i acte seguit Egundoko va notar com una por va envair el seu cos, sense motiu aparent, la por va paralitzar el seu atac i el va fer fugir en direcció contrària, cap a fora del terreny de combat. Pocs segons després, es va adonar que havia estat víctima d'un conjur de males intencions, i que havia estat declarat perdedor per haver abandonat el terreny de combat durant més de 10 segons. Això no va fer més que reafirmar l'animadversió que Egundoko sentia vers la màgia.

A Egundoko no li va caler cura divina dels clergues, va anar a seure amb els guerrers, sumit en els seus pensaments, avergonyit per la seva actuació i irat per l'actuació del mag. No entenia com es podia arribar a la final d'un torneig d'una manera tan poc combatent.

-La final ja és aquí, però abans, Egundoko i Ragnarok lluitaran amb honor per un tercer premi, tampoc despreciable. - El nan es va alçar amb el cap baix i l'urgosh a la mà, i quan ja era al camp de combat va pensar "Al cap de vall, es tracta d'un torneig i sembla ser que era legítim usar tal conjur... No t'hi capfiquis més."

Lluitar amb Ragnarok li va agradar molt més a l'entrenat bàrbar Egundoko. Va resultar ser un combat molt més físic, tal com a ell li agradaven. Bé és cert que el druida va usar alguns conjurs per invocar bèsties enormes com l'hipògrif, o bé sortilegis que convertien els seus dits en llançadors de flames dirigits cap a ell, però la potència de l'arma marcial dels nans per excel·lència, l'Urgosh, va poder batre el semielf druida, que per segon cop, queia estès inconscient a mans d'un nan, i altre cop les seves criatures desapareixien amb la seva consciència. "No pot ser bo caure així dos cops en un dia".

Es va donar l'inici de la final entre un gran rebombori a les grades, alguns estaven molt emocionats amb aquell combat, prometent al del seu costat que seria el millor combat de mercenaris que presenciarien mai, mentre que d'altres, decebuts, afirmaven que seria la pitjor final mai vista al torneig de l'espasa trencada d'Irén si el Túnica Negra tornava a usar els seus poders per fer fugir el contrincant.

En Kûruz es va disposar en una cantonada del terreny mentre Reivax, xiuxiuejava unes paraules que feien aparèixer una aura al seu voltant i es dirigia a l'extrem oposat del camp. -Que comenci la final!

Al son de les paraules, Kûruz i el seu llop corregueren alhora en direcció al mag negre, el llop arribà en un moment, just abans que Reivax invoqués una aranya peluda i de la mateixa mida que el llop, davant mateix del nan. El guerrer nan va esquivar l'aranya, anant cap a l'esquerra i amb unes paraules màgiques va convertir l'ambient del centre del terreny de combat en una boira negra que impossibilitava la visió del que hi havia dins. Varis cops l'aranya intentà colpejar en Kûruz a l'atzar dins la boira, mentre el Túnica Negra va deixar inconscient el llop electrificant-lo amb una mà lluminosa. En veure això, el nan va sortir de la boira prop del mag acorralant-lo a cops de destral a una cantonada del terreny de combat. El mag va sofrir serioses ferides que el feien témer per la seva consciència, però en un últim esforç va elevar-se fora del terreny i va tornar a aterrar al centre d'aquest.

Les grades esclataren de sorpresa, doncs acabaven de veure un home volar, res comú en aquella ciutat. D'allà estant, Reivax va acabar amb el seu contrincant a base d'explosions i boles de foc màgiques.

-Espectacular! El torneig ha finalitzat! Declarem com a guanyador del torneig de l'espasa trencada a en Reivax, el túnica negra! - Una ovació el va aplaudir i aclamar en ser pronunciat el seu nom. El mag se sentia poderós i famós, i tots van notar que això era el que més l'omplia. - En segon lloc tenim el nan guerrer Kûruz dec-Valdiwor!
- Una ovació similar va honorar-lo mentre els clergues el sanaven. - I en tercer lloc, Egundoko, el nan bàrbar!

Tots tres van anar a buscar els seus respectius premis. Egundoko va rebre un sac amb 400 peces d'or, va veure com Kûruz rebia les seves 800 peces d'or, i Reivax en rebia 2.000, juntament amb l'armadura èlfica. Observant les seves monedes, Egundoko no es va adonar que el cortesà seguia parlant amb Reivax.

-Kûruz, apropa't! - Va demanar el mag. El nan li va respondre amb un mal gest i se'n va anar de l'amfiteatre. "Maleït" va pensar Reivax, i girant-se cap a l'altre nan va prosseguir: - Egundoko, Ragnarok! - alçant la veu, doncs el druida era més lluny. - aprobeu-vos un moment.

-Què vols? - va preguntar Egundoko, mentre s'apropava.

-El cortesà del torneig m'ha ofert d'anar demà a les 9 del matí a la caserna on se m'encarregarà una missió.

Sembla ser que com més siguem millor. Li anava a oferir al guerrer nan però m'ha despreciat, pitjor per ell. Què me'n dieu? Quedem demà a les 9 del matí a la caserna?

-Hm, sembla interessant, les aventures corren per la meva sang. Accepto la proposta. - Va respondre Egundoko.

-Jo també, vindré demà a les 9 a la caserna. - S'incorporava el druida.

-Egundoko, em pots ajudar a dur el cos d'Entàlion a la fonda? - va preguntar el mag mirant avall cap al bàrbar.

-D'acord, anem a dur-lo a la teva estança, que després aniré a comprar alguns utensilis a la ferreteria.

Deixaren el cos de l'arquer caigut a la sòrdida habitació del Túnica Negra, i amb els diners del torneig, Egundoko va anar a la ferreteria que abans havia vist al carrer principal, per mirar de comprar alguna cosa més pel seu equip. Fins allà el va acompanyar Reivax, i dins s'hi trobaren l'altre nan. El mag i el guerrer no s'intercanviaren ni una paraula allà dins, mentre Egundoko veia com Reivax es venia la fantàstica armadura de mithril, cosa que li va saber greu. A part d'això va aconseguir comprar una Gran Destral, i unes proteccions armades d'acer per les mans.

Admirant el seu nou equip, Egundoko va anar a buscar una habitació a la fonda. Allà també s'hi hospedava el semielf druida, Ragnarok.